

'Ens falta escoltar els fills, i també deixar que facin i a veure què passa'

ENTREVISTA DE ALBERT SOLER GIRONA

L'associació de famílies Agambar va néixer fa pocs dies a Santa Coloma de Farners per formar-se i educar els fills de forma lliure i respectuosa. Tenen espai de joc per als nens, però també fan trobades i xerrades per a educadors, mestres, pares, famílies i tothom que s'hi interessi

Agambar. Ja van triar una paraula ben estranya, no?

Una paraula catalana.

Però estranya.

Buscàvem una paraula interessant, que amagués alguna cosa darrere. Significa criar amb bon èxit.

I també s'aplica als animals. Té semblances la criança d'animals i de nens?

En els aspectes més bàsics segurament sí. Però en la resta, jo diria que no.

Van crear Agambar perquè van notar que hi havia mancances?

Mancances potser no és la paraula. Vam pensar que en educació infantil les coses es poden fer d'una altra manera.

Com?

Respectant més el ritme del nen se'ls pot treballar més l'autonomia per arribar a la llibertat.

Parlen vostès d'una "educació respectuosa i lliure". Els nens no se'ls enfilaran a les barbes?

Una educació lliure no significa deixar-los fer el que vulguin, sinó explicar-los què poden fer i què no. A Agambar no ens hem fixat en cap sistema pedagògic en concret, sinó que agafem de cada un el que ens sembla millor.

El seu objectiu és que els fills "siguin autònoms". Abans dels 35?

He, he, no li falta raó, no. La qüestió és donar totes les eines possibles als infants perquè siguin com més autònoms millor, perquè aleshores també aprendran més coses.

No seran massa espavilats?

Aconseguir nans més crítics, que puguin parlar de les coses amb l'adult, significa que l'adult ha d'estar preparat per estar a la seva alçada. I a vegades no és fàcil. Donar més autonomia als fills significa assumir més riscos.

Pares i fills poden ser amics ?

Personalment crec que no. Un pare és un pare i un amic és un amic. Els pares poden tenir molta confiança amb els fills, però la seva funció és fer de pare. Segurament amb el pare no transgredirà les normes, mentre que amb l'amic hi haurà un moment en què li tocarà fer-ho.

Què li sembla que a Suècia vagi a la presó qui dona un mastegot al fill?

Qualsevol tipus d'agressió, sobretot si és física, marca almenys que hi ha hagut una situació problemàtica en la qual s'ha d'intervenir amb diàleg, paraules, etc. Una altra cosa és que hagi d'acabar en un tema penal.

Què ens falta saber als pares dels nostres fills?

Ens falta escoltar-los. I també deixar que facin i a veure què passa. Hem d'anar a ritme de nen, i no en sabem.

Tenim una infància ben educada?

Què és educació? Cada moment de la història té el jovent que li correspon. No podem comparar èpoques.

En la relació pares/fills qualsevol temps passat va ser millor?

Nooo. Però el present és sempre fantàstic, pels pares i fills de totes les generacions. I el futur, com que és incert, és meravellós.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/ultima-dia/2011/12/01/falta-escoltar-fills-deixar-facin-veure-passa/533216.html?utm_source=rss